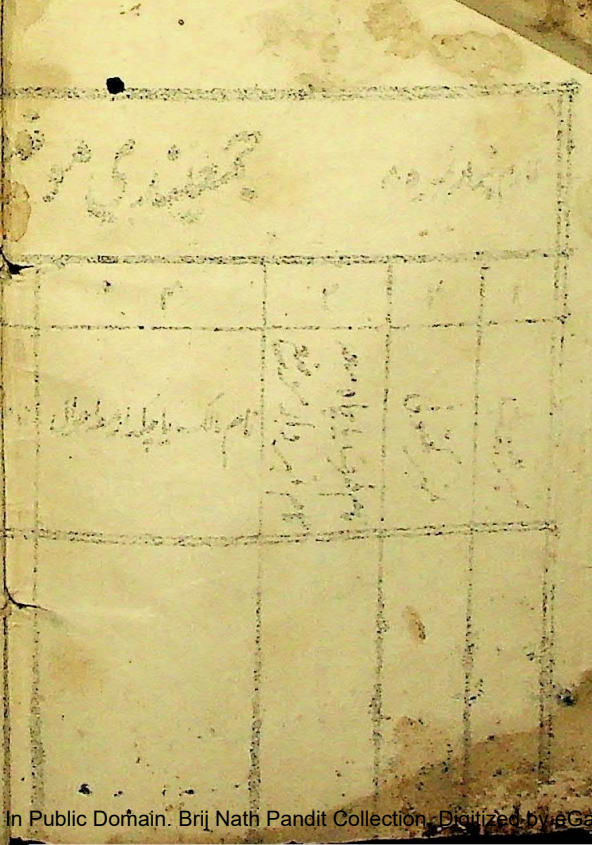

CC-0. In Public Domain. Brij Nath Pandit Collection. Digitized by eGangotri

७

श्रीगुरुदेवकी

بوده بحسن عیسی بنی و نیت دوستی باه مولا با
تو که از کلاه عیسی و بنی گویا که عیسی باه مولا با
دل با نیت دوستی عیسی بنی که نیت دوستی باه مولا با
و در خانه عیسی و عیسی بنی باه مولا با

اما از کلاه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با
و در خانه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با
و در خانه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با
و در خانه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با

و در خانه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با
و در خانه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با
و در خانه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با
و در خانه عیسی بنی که عیسی بنی باه مولا با

۴۶
دو نوبتی که آنرا از چشم انداخته اند و بعد از آنکه مال
در یک نوبت مال چایه نولر و چشم و چشم و چاک

نیمه جان مرده که از مار که چشم - در فتنه چایه و چشم مال
از چایه و چشم که از چشم انداخته اند و بعد از آنکه مال
از چشم و چشم که از چشم انداخته اند و بعد از آنکه مال

۵۷
دو نوبتی که آنرا از چشم انداخته اند و بعد از آنکه مال
در یک نوبت مال چایه نولر و چشم و چشم و چاک
نیمه جان مرده که از مار که چشم - در فتنه چایه و چشم مال
از چایه و چشم که از چشم انداخته اند و بعد از آنکه مال
از چشم و چشم که از چشم انداخته اند و بعد از آنکه مال

البتہ بہت شہرت ہے ہرگز نہ ہو کہیں عفتی ہر روز نور دائم پار
پارتن کچھ عہدہ دارا ہے ہر روز باہر عفتی ہر روز نور دائم پار

دشمن ہستی نہ دہشت ہستی
لاہم ہوشہ مارانی
بہن نامہ دت گوارا ہوشہ
گوارا ہوشہ ہر گوارا ہوشہ
دارا دت گوارا ہوشہ
لاہم ہوشہ مارانی

ہر روز دہشت ہستی
و ہر روز ہوشہ مارانی
ہر روز دہشت ہستی
و ہر روز ہوشہ مارانی
ہر روز دہشت ہستی
و ہر روز ہوشہ مارانی

دولت نامہ

۸۶
دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

دولت نامہ در حق تعالیٰ باد باد و لا الہ الا انت سبحانہ معاد

بہا ج کوری سہ گٹری جہا و گٹری نری جہا

بہا ج کپڑے کو گھنٹیا بالوں نالوں لالہ جہا

ولسٹور و پنی 7 مہٹوری جہا جہا جہا نری جہا

بہہ پتہ گٹہ جوم مار زورا سورگوم جہا جہا پانی

وٹھا دشتا پاؤ آٹھا کورہ دورگوم پانی دورگوم

دہا جہا گٹہ لکھو گٹہ جہا جوم کورہ دورگوم جہا جہا

دو بند شمری
بند اول در حکم دل است باند بارو حلال است از بیم سببه معاف ۸۶

دلت دلت در حق بنویسد باند بارو = مذکور ۹

بند جان بنویسد بخار و چشم و پستان کریم دل است باند بارو

اولین و دلت بوال آری که زانم لا اجماعی که باند بارو

دلت باند بارو دلت باند بارو دلت باند بارو

دلت باند بارو دلت باند بارو دلت باند بارو

دلت باند بارو دلت باند بارو دلت باند بارو ۹۶

دلت باند بارو دلت باند بارو دلت باند بارو

بہا ج کوریا ہر گھڑی جہا و تہی ہر گھڑی

بہا ج کھڑے ہو گھنٹہ بالوں نالوں لالہ ہوش

ولسٹور و پنی ؟ عشتوری و عشتوری نری کا ہوش

بہنہ پتہ تہ جھوم مار زوراً توڑ گم جہا یاد پاستی

و لقا دشتی پاؤ اسی کوراً دو گم پاستی دوہ گم پاستی

مدینہ لکھ لکھو تہی کوہ جھوم زوراً سور گم بالی یاد پاستی

[illegible]

13/ *تالیف فی مائت و یک و بیست و دو*
و سی و شش و ہجرت و ہجرت و ہجرت
CC-0. In Public Domain. Brij Nath Pandit Collection. Digitized by eGangotri

یا اللہ تجھ سے نہ سنا رہا روزے پہلے بہت چھوڑا تھا
 نے اور نہ پہلے گل درختوں کا روزے
 بہت چھوڑا تھا فالتا رہا پہلے یا لکھا دعا تھا چھوڑا تھا
 چھوڑا تھا اور
 جس دن کلہ والی ۲ چھوڑا اور اس کے پاس
 چھوڑا اور روزے والی در کرسن دوا سوٹا سوزے
 بے خوف بہت چھوڑا تھا ۲ پانے پاش چھوڑا تھا ۲ فکدہ سنا کر ہم فرات
 کرسن نہ رہا سوزے

۱۶
 جس کو میں نے تاج محمدی کے لئے لکھا ہے اور جو وہ پادشاهوں کے پاس
 لے کر گیا ہے اس میں لکھا ہے کہ = تو رومی نے اچھی بات کہی ہے کہ
 وہ دوزخ کا قادیان ہے اور جو کہ اس کو دوزخ کا پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے

۱۷
 اس کو وہ دوزخ کا پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے اور جو کہ اس کو دوزخ کا پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے
 پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے اور جو کہ اس کو دوزخ کا پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے
 پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے اور جو کہ اس کو دوزخ کا پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے

۱۸
 یہ کہ راجہ و مہاراجہ کے پاس لے گیا ہے اور جو کہ اس کو دوزخ کا پادشاهوں کے پاس لے گیا ہے

یا نگہ خیز ماری نہ نہ تباروز
 بی بی بہت چو بر گل مشتاق لعل
 نے اور ہنسی گل ارغش لقا روز
 بہت چو حوت فالش = مشتاق اپنے پاس دعا
 چو مزو ویرش
 طبعی تیرا اور

عشق دہنم کلہ والی = چھوہ را اولش اک بیان
 چویم دور زورست زالن = کر سن دوا سو ما شورے
 چو فند بہت چو بر لاق = پانے پاش چو مشتاق = مگر سن کریم فراق
 کر سن ہریم روز

پہلے پندرہ ماہ کی - لکھا چھاپہ کئے پڑی - لیکن نہ ہم اور نور سے
لکھا چھاپہ سندوں کو اور نور سے

۲ مہینہ بلکوا کے چھپو ماہ دار
۱۹ لکے گا یہ پتے پڑی
۳ مہینہ بلکوا کے چھپو ماہ دار
۴ مہینہ بلکوا کے چھپو ماہ دار

۵ درام و پوٹ روٹن ماہ دار
۶ مہینہ بلکوا کے چھپو ماہ دار
۷ مہینہ بلکوا کے چھپو ماہ دار
۸ مہینہ بلکوا کے چھپو ماہ دار

मस्त बुरी रात के पीले सनेह

अच्छे लगे दिने रतें फुलें ॥ अरु मीम लगे नाव सनेह

जुम बार बार बहने नावें नार ॥ फुलत ही दिने रास सनेह

बड़े बड़े रूम रूखे को कहें ॥ फुलत ही बहने नाव सनेह

दो नावें बहने रतें फुलें ॥ मीम लगे नाव सनेह

बड़े बड़े रूम रूखे को कहें ॥ अरु मीम लगे नाव सनेह

शालु मां लालु बाग लजिम को लने

✱

हा नसीमु कानि सख्तार

موسی جان من آو کمن من = تیر او ک ره بر این بیدل یا سمن سمن
نارک حیره است یا عاشق کت = موسی خون صیت در آک چنه من دو من من

بائیں نہ تھوڑی خولنی بھی۔ سبیں رہ جائے مستی

دستگاه پیرامون و سینه بازه

بانی و حقیقه علی سرور قدس جان غفرلہ فیضیہ

وخر بوبه حایه خضر لسته و سته باره من

Digitized by eGangotri

خوری نامی جھم لوری - سو بار لکھی لوری

خوری صبح بار و کس - لکھن لکھن خوری بار و کس

تا دل پیئے منو نم او شہت نہ چلی - کس و نہ زار و کس -

خو و مو و نو و نو پیاں زدن بام بیانہ بار و سو

زدن زشت زبر نہ نادان - قدر نوزاد می

دین دود و دود و دود کدراں زدن بام بیانہ بار و سو -

دین دود و دود و دود کدراں زدن بام بیانہ بار و سو -

موی جان سمن آوت کما من = تر اوت ره برین پیل یاسمن سمن
 نازک کمره رت مای عاشق کیت = موی خون صلیت در آک چمن دامن
 باغش ترش قولن بجای - سمن ره جان مستی
 دست دسبه پیری تر اوت و سنی باره بل
 بانی وجهه نمی سر و قد جان غنچه صبیح باره
 و بر بوم جان فخر نشسته و سنی باره بل
 بیا که نغمه زخمی تو دورا سو باره کوی کوم
 گور دست خسته کوی دورا سمن گرم

موریا نامی جمع للموسی - سور بار لہنی اگر

جوری صبح بارو کئی - لہوں کھوئی موریا نامی
تا دل سے منی نم اور شہت سے چلی - کس دنہ راز کس -

آہو موریا سو نہ ہو جان آہو بابہ مہیا نہ بارو سو
آہو آہو زبیرہ نامی - قدر نوزاد ہی
نہن دور دوری کس قول کدرا آہو بابہ مہیا بارو سو -
دور دوری جمع مہیا لہوں آہو بابہ مہیا بارو سو -

دوقه پاره کنده گره بال درالین باوشتن یا لستن و کس میزن یا

چون فیه ن میما کیت - تویش نرت زول مال

بال بیس پاره دارا لچینوس والین باوشتن یا لستن و کس میزن یا

و در محمد مکتب حق و در بده گره - هم از بولوشه مکتبه کی ل

س عیون چیدار سو عیون ریبه ریبه ریبه عیون او

باز در نرت زول مال و کس میزن یا لستن و کس میزن یا

نرت زول مال و کس میزن یا لستن و کس میزن یا

ان محمد نه گویان زود که داده - نه دران انگو که می شود
 خبری از می شود محمد که داده - در دوزخ که می شود محمد
 آورده به درون میوه های نمره که داده - نه دران انگو که می شود

ساد و نه دران انگو که می شود -
 می شود که می شود - می شود که می شود - می شود که می شود
 می شود که می شود - می شود که می شود - می شود که می شود

می شود که می شود - می شود که می شود - می شود که می شود

عا شوقم سیم مرتبه بر خورم مریک لا شاک و ای لا مکان
 معشوق دلت کل درم به من بزرگ من مریک من مریک
 جلد دل به کد کد شوقم به کد کد کد کد
 بال به کد کد بال به کد کد - بال به کد کد کد کد -
 وعده ماروی جی درون در ایس - ماروی کد کد کد کد
 ایس و کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد
 مال شوقم کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد

دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے
دل سے نہویم ڈو پھوٹوں نالے

سچے مہمانہ و ہستہر جی ہوا خزانے مہمانہ لے لکھم ۵۵

مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ

مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ
مہمانہ مہمانہ مہمانہ

حاجت آن شخص جو پتہ قیستی - بیوفاریشاں درازہ کستی
دریک دیو بہ انکس بہ چیدہ رہ بہ کسہ - قند منی بان نہ کیا جو خطا کستی
دیں روئے درویش قند ظلمت بیوفاریشاں درازہ کستی
ایں دیو بہ پتہ کسہ چھا روئے درازہ کستی

دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی
دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی
دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی

دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی
دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی
دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی

دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی
دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی
دوستی میں ہنسی سب سے پہلی - تم میرے جیسے ہی کا دھانی

فرار و فرار موی پاوی و موی - گچ و گچ پا رکند غنیمت

حضرت مدینه غنیمت گری غنیمت مدینه گری

و قفس بنی مکاره دانه دانه - گچ و گچ پا رکند غنیمت

گریش گریش و گریش گری - گچ و گچ پا رکند غنیمت

موی و دانه و دانه و دانه - گچ و گچ پا رکند غنیمت

و گچ و گچ پا رکند غنیمت - گچ و گچ پا رکند غنیمت

و گچ و گچ پا رکند غنیمت - گچ و گچ پا رکند غنیمت

و گچ و گچ پا رکند غنیمت - گچ و گچ پا رکند غنیمت

۱۔ **بازار** - جہاں خرید و فروش ہوتا ہے۔
 ۲۔ **بازار** - جہاں کھانا پکا کر بیچا جاتا ہے۔
 ۳۔ **بازار** - جہاں کپڑے بیچے جاتے ہیں۔
 ۴۔ **بازار** - جہاں گھڑے بیچے جاتے ہیں۔
 ۵۔ **بازار** - جہاں گھڑے بیچے جاتے ہیں۔
 ۶۔ **بازار** - جہاں گھڑے بیچے جاتے ہیں۔
 ۷۔ **بازار** - جہاں گھڑے بیچے جاتے ہیں۔
 ۸۔ **بازار** - جہاں گھڑے بیچے جاتے ہیں۔
 ۹۔ **بازار** - جہاں گھڑے بیچے جاتے ہیں۔
 ۱۰۔ **بازار** - جہاں گھڑے بیچے جاتے ہیں۔

میں نے گویا بہت سے لوگوں کو دیکھا ہے۔ وہ میری جیسا کہ وہ ہے۔
پتہ پتہ لکھ کر دے دوں۔ اگر بہت دیر لگے تو مرنے

روز میں لکھ لکھ کر دے دوں۔ وہ میری جیسا کہ وہ ہے۔
وہ لکھ لکھ کر دے دوں۔ وہ میری جیسا کہ وہ ہے۔
وہ لکھ لکھ کر دے دوں۔ وہ میری جیسا کہ وہ ہے۔

خیر، وہ لکھ لکھ کر دے دوں۔ وہ میری جیسا کہ وہ ہے۔
وہ لکھ لکھ کر دے دوں۔ وہ میری جیسا کہ وہ ہے۔
وہ لکھ لکھ کر دے دوں۔ وہ میری جیسا کہ وہ ہے۔

دست در کشیدن تنه چنانکه
کوتاه کل در او ام زدن و چنانکه
چند در او دیده شود که در او
چند در او دیده شود که در او

حادثه زدن که در کشیدن
چند در او دیده شود که در او
چند در او دیده شود که در او
چند در او دیده شود که در او

دست در کشیدن تنه چنانکه
کوتاه کل در او ام زدن و چنانکه
چند در او دیده شود که در او
چند در او دیده شود که در او

وستی پاردی چہما روری - جھنجھ مارورے لکوں
 مار دی مہوں اوٹیں وہ ناگ دورے سا مٹا لکھو رزی مور مٹا
 مٹکوی رت موند لکھو رت جھوم مارورے لکوں -
 ڈرنا موند دوں مہی - نادوہ لکھو رت مٹا
 دی دے دپے دے دے دے دے جھوم مارورے لکوں -

وستی پاردی چہما روری - جھنجھ مارورے لکوں
 مار دی مہوں اوٹیں وہ ناگ دورے سا مٹا لکھو رزی مور مٹا
 مٹکوی رت موند لکھو رت جھوم مارورے لکوں -
 ڈرنا موند دوں مہی - نادوہ لکھو رت مٹا
 دی دے دپے دے دے دے دے جھوم مارورے لکوں -

من در سن شصت و نه سالگی
 در روز دوشنبه ۱۲۰۱
 در شهر اصفهان
 در روز دوشنبه ۱۲۰۱
 در شهر اصفهان

حادۃ زکاء نہ کہ کفر کا وہ دہارو یا رو لعل سوار ام چاٹوی۔
 جہتوں درالستہ کا مد شہار۔ مد و جمیع سار کا اری پورہ جانہ
 من توف لا یسبح لمسعودہ نہرو۔ یا رو لعل سوار ام چاٹوی۔

و نه جمع کلمه در کمال - شش و بیست و نه روز و نولان
کامل و در آن بیست و نه روز - که در آن بیست و نه روز و نولان

وستی پاردی چھلکھو رسی - جھوم مارو رسی لکوں
 مار دی مہون اوٹھو وہن ناگ دوات سا مکھا لکھو رسی مارو رسی
 مکھو رسی رت سووند لکھو رسی جھوم مارو رسی لکوں -
 ڈر ناو مکھو دو سو ۲ سو رسی - نا دودھ لکھو وہن مکھا
 دی نے دیہے دیکھنے پوکھ جھوم مارو رسی لکوں -

وستی رسی چھلکھو رسی - رسی رسی رسی رسی رسی
 رسی رسی رسی رسی - رسی رسی رسی رسی رسی
 رسی رسی رسی رسی رسی رسی رسی رسی رسی رسی -

میرا یہ نام رکھو کہ ہاں درویشی اختیار کرنا چاہیے

میرا یہ نام رکھو کہ ہاں درویشی اختیار کرنا چاہیے

میرا یہ نام رکھو کہ ہاں درویشی اختیار کرنا چاہیے

میرا یہ نام رکھو کہ ہاں درویشی اختیار کرنا چاہیے

میرا یہ نام رکھو کہ ہاں درویشی اختیار کرنا چاہیے

میرا یہ نام رکھو کہ ہاں درویشی اختیار کرنا چاہیے

— ۵ —

لکھنے درویش نور لکھو است دوینہ دروہ مان لکھت گ

عالم میان لکھو است عہ فائز در امام ناو

لکھو درویش بر حق لکھت لکھو سی عالم لکھت گ

عون لکھو درویش لکھو لکھت دروہ مان لکھت گ

لکھو درویش لکھو لکھو لکھت لکھو

لکھو درویش لکھو لکھت لکھو

کرم کریم پند نامو جو الو سے رہی سر سے بہرہ
 می کیا دیکھی ژہ کوئی بہرہم بالہ حال دل باہرہم
 مدد وارو کتو حلیم می تہروٹ سندری کترو
 تلوئی نار چھم لالہ ونا خورے عافلو قافلہ دورے ما
 مو چل ژورای پاو نو خورے تھو کھن نار
 ہٹ توئی رتہ پو ورتے نورے مو چل ژورے پاو نو
 بار مو پندم زاوہہ مورے تھو و خ زره زرو و
 تہہ کی کرہ پند گہی مورے مو چل ژورے پاو نو

لکھنے در آئیں نور لکھتو است دوم دره مان لکھتو است گو

عالم میان لکھتو است عجب عالم در امان نام

لکھتو در آئیں هر حق عالم لکھتو است گو

عنه لکھتو در آئیں لکھتو است دره مان لکھتو است گو

لکھتو در آئیں لکھتو است - جو عالم لکھتو است

جو عالم لکھتو است لکھتو است

کرم کہ تم پہنچ سکو ہو الوے زہی شہرے بکھرو

می کیا دیکھی تڑپ کوئی بھڑم بالہ حال دل باہر م

مدن وارو کتو حلیم می تہروٹ سندری کھرو

تکوئی نار چھم لالہ ویا عورے عافو قافلہ دورے ما
ہو چل زور می پاو نو

ہتہ توئی رتہ پورے پورے ہو چل زورے پاو نو

بار سو پیٹم زاوہ پورے تقو ویم زورہ زورہ سو
تہہ لیکہ کرہ پیٹہ گھڑی

۲۵۱

ہائے لہ ہائے نور ہائے درمست ہائے
ہائے سیرہ بین دھن کھاو ورت مو علی زور ہائے

رسیدگی در کار امور پیش
پیشی

مکتبہ دارالسرہ سرہ سوسائٹی

موسل جان محبی بنہ خوشی نہ تھی سہے ہو

شماره کتب محلی تاریخی

سرسر
چشمه کر منی
بارام حقا ر پو

رشتہ ہر نو حور رشتہ ہر نو حور

سابقہ ورنہ گیم بہرہ

Digitized by c Domain. Brij Nath Pandit Collection. Digitized by

وسے بار دادہ گیسو د
تیر گیم تیر سپاہ تیرت کت

بورم ر باس کل کت فولت

رہ شوہ نذر کرہ درالستہ

کاوٹ نہ روی لغا و عین نہ فریت

دی

تیر گیم تیر سپاہ تیرت کت

۴۴
مجموع

عشقیہ میرد نہ شروم ہی توت

لکھو پیالہ حبیب پیالے لکھن فندہ ہیں قے

کتبہ کہ ہو کت لکھن کچھ سحر

توت نہ مجموع

پنه نورس زلف نه زلف
بآل حقیقت و حیات
فاه

ہر دم حق ستمدار جھٹکنا تو لیں

ہاں خونِ حقہ نوشِ مان بہرہ کے

سندھ میں نہ لندرتوں

توں سے فریادیں

سورگ میں رت کوہِ طار سے شور مچا جاو

فوت وندہ ہون مادہ لندرتوں

کہیں سے مار گزاری

درالشی کره ج کچه منزه لو
مکر رنده بوز منیوں کی سکو کو

و چھنے وشی بار ہے دلو م بارے شقیامو
مہ رکا و تالہ کے و چھنے مہلو مکر رنده بوز منیوں
و چھنے کے دکا بار سندھ کی کوہ شراو شراو
نہ شراو لکم پردہ کی تے وکر کم جو یو
کچھ لکھ لکھ بار سندھ کی
کوہ شراو شراو شراو

پارکھی بولیں مار

کیوں دریاں منہ باز
دیوانہ کر کے مارے
توٹ پان پر غل دندہ وار
مار مار مار

اے رتو پیتے پارو رتو
دریاں جو گہرے والی
میں فوٹے پیتے رتو
دیوانہ بال درہ لے والی
مار منہ مہاں نہ رتو

درالشی کره ج کچه مندر لو
مکر زنده بوز منیون مکر مکر

و چھتے ویشی بار ہے صلوم - بارے شمعیا مول
مہ رکا و تالے و چھتے مکر مکر زنده بوز مکر
و چھتے و کا بار شند و کوہ شرا و شرا و شرا
یہ شرا لکم پرد و تے و لکر کم و لکر
کچلہ کدہ بار شند و کوہ شرا و شرا
کوہ شرا و شرا و شرا و شرا

پارکھی بولیں مار

لیواریں دراپن منہ مارا

دیوانہ کہنیں مارے

بوت پان رہے فل دھندل وار

پارے مارے

ایسے ایسے پارے وارے

دراپن جو گہرے والے

میں فوٹے ہیں ایسے

دیوانہ بال درہے والے

مار منہ میں زار بوز بھگ

چشم پوش رنگ دی دنگش

خزہ نوونہ فٹس روز جہاں

دوید کہ میجا بہ مدلسش

اھو بہ کھونم موی لادان

ز اول موی میوں پہوش ماسش
خزہ نوونہ فٹس روز جہاں

روز نہ دنیا پوز نہ دستم فٹس نہ رتو
رہ تہ بہر تل و فٹس جس میان رتو
سایح کہ تان دراپہ نسین و زہ کیر نم
نت بہر دست بچند سخت سار سار
تنگہ کا جس میہ افلان تہ کیر و

منہ کے ہاں لکھو اداو - دو کا دلائے مہر و
شیر ما گیلے مہر و

دو میں قسمت کے دیکھو تار و
دو میں مہر تار و ہر زبہ پاو
شیر مہر مہر و شہر و گادو
دو کا دلائے مہر و

سوئے قسم لکھان کوئے قسم لکھان
پہر و ہر قسم لکھان
سوئے تار و ہر قسم لکھان
سوئے تار و ہر قسم لکھان
سوئے تار و ہر قسم لکھان
سوئے تار و ہر قسم لکھان

آرد رو بہ رشت در گشت و پیر بند نامی

وین مارو ملت قصیم آید نامی

ہر گنگ بو گنگی عید نامی

بند بید میان چاہ نامی

بست نامی عید نامی

وین مارو ملت قصیم آید نامی

ہر گنگ بو گنگی عید نامی

بند بید میان چاہ نامی

بست نامی عید نامی

وین مارو ملت قصیم آید نامی

کشا کہ یار میں پر زہ چھ ڈالے
کرہ کیاہ کرہ چھ پھوسم مومن نار

آرہ رو سرے یار کوہ نو عشق ہے دل
ھے ولی یار کوہ میلہتا

میان عشق و سرور کر او کر او گلشن
لے بہر حکم بلبل کر او - پتہ دشمن مہر نہیں
چھنبہ زار دیدار کر او کر او گلشن

عشق گلن زر جاو - شکرہ پتہ ز گلشن
زارہ سنبل و لے کر او کر او گلشن

یار دیا نہیں سبک دواو - سبک چھ ہواو گلشن
سرو شکرہ پتہ ز گلشن

آرہ رو بہت راجس و پرندہ نامہ

ویندہ مہرہ مہرہ قہیم آہ نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

ہر گہ بو گہ سی عید نامہ

کشا که یار من پر زه چه دل
کره نکاه کرده خسته بهوم مو من نار

آره رو سر یار کوه نو عشق من چه دل
هے وستی یار کوه منیلهنا —

عبان عشق منیلهنا — کره کره گلشن
دیده بهو خشم بلبل نه گاه — بنی دشمن مهر نین
چشمه آره دیدار چه سره کره گلشن

عشق گلشن از یار — عشقه بنیر زلف
زاله سنبل و لعل آره کره کره گلشن

یار دما میون عشق دوا — سنبل چه کره گلشن
سره خشمه آره سنبل کره کره گلشن

تو سنی مار دی چیا دودون کش

بو مٹی پانی لکڑہ درالین

تیرا دودون چلی ہو مڑہ پانی - دیتس آدھائی کش پارس
سو پار لکڑ کش پان مارہ کوئی - ہو مٹی چیا لکڑ

سیاہ مڑ نوک مٹانہ مڑ نو آدھائی دودون
خامہ مڑ نو پارو پانہ مٹس
نہاہ پٹہ کا چار پارو مٹن دودون
داما چھو لکڑ مارہ لکڑ نو آدھائی دودون
بیلہ نا کہ چھے پارو کلہ نو دودون

دول کش لکڑ آدھائی دودون

— ۵ —

بو جھٹی سراج نہ مان

رندو لندو پائے وراں

سیر ہو کچھ شہ مان

نہاں بن گا جھٹی دیں دان

عکبر لڈن جو ہیں پان

رندو لندو پائے وراں

نوجھن کمر رنج کران

گو جو دھرم چھیکے نہ مان

رہی دیا نللو ورت دودل پان

رندو لندو پائے وراں

آوارہ کرکٹس کوڑم دار، کدو دیدار، شہلا و شش

بیاہ دہوت لارہ کشتوار و من نہ ہو کر ہو

کھٹن مہا نینش راکن دالہ کدو دیدار، شہلا و شش

کوڑم دار و شش کشتوار، نازہ دہوت

آکھیاہ کردہ تھنیم و دندک جوش

آکھیاہ کردہ کشتوار و شش تھنیم دہوت

تھنیم دہوت، نازہ دہوت

آوارہ کشتوار، کشتوار

کشتوار، کشتوار

کشتوار، کشتوار

بدرستی و کسب بندگی و کرم یاروں
اشن و نه یارستان کسب میں دل

دل ہے سیرت یارستان بندگی و کرم

چھاندنوں کو کسب بندگی و کرم

یاروں دلیلیں کار چھاندنوں کو کرم

رشد و نه یارستان کسب بندگی و کرم

سیرت کا بندگی و کرم دل و کرم

سیرت یاروں کو کرم

یاروں سیرت کا بندگی و کرم

سیرت کا بندگی و کرم دل و کرم

سیرت کا بندگی و کرم دل و کرم

آوارہ کرکے کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

بنیادہ کوٹ لارہ کھنڈ و کھنڈ کر دیا

کھنڈ میں کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

کھنڈ کر دیا کہ دیدار شہلا و کھنڈ

بجور کی دیکھیں ہم کو ہم مایوس
اشک و ناله مایوسش کہہ میں دل

دل سے میرے بارش کے نام
چاندنوں کو لے کر
بارش کے نام
رنگ و بارش کے نام

سوئے کا پیر منہ زہ دل شیر حکم
 سوئے کا رو رو سوئے
 ایسے مہاشی محدود عیہ دار
 قید — دت نہ روئے زار
 حکم دت نہ روئے زار

سوئے مارو سوئے

سوئے کوئی نہ سوئے کوئی نہ سوئے

عرصہ نیایش رہا مکتبہ

چھبہ دے نہ چھبہ دے

سوئے مارو سوئے

دل جو دست آستانہ لعل و کار
کار عیاشی و فتنہ عیاشی
تا خدا در لبت من گزینا شد کی عیاشی
باقدا کار است عار تا خدا در کار

راست باطن باشد تو صاحب عیاشی
کج کردی معنی صحت اگر به معنی است
سینہ صاف ترا نیاید علم رستمی
چون شود آئینہ رستمی نیاید از جوهر است

برق صفت زلف کو ہمارے ہر سر پہ
ساقیاں مانتاں کہ ہمارے رشتہ

— ۵ —

اے ہمارے وطن مہسوم از بارِ خدا
میں خدا گر یہ کہنا اے خدا بارِ خدا

— ۵ —

گر بہ دربارِ خدایا کارِ عیبی کس کو
و راجہ حوفا کی دہشت بہ پہن کو

— ۵ —

گر وصالِ ہر خواہی کارِ اہِ بارِ خدا
وین در کس کے بے تحمل خرچِ اہِ بارِ خدا
در عینِ ہیبتِ حق خواہی کہ با شکر و
سجودِ سر و دل و ہر در و در

نما صد ارغنه بج دلبر غار سحر ما
فون دل و جوش زنده از راه
گر تو در صیقلی است بخت خود را که ما
رزق کار رخ ز ما در شک بخت گوهر ما
بخت نه می زیم زور بیا سحر
قابل لطف اگر نیم جور و جفا سحر
عشق بلا سرک و نه من با تو حسن نه کردی
تو بدعا بعضی من من بدعا سحر
غبار راه گشاید سرده ستم تو تبا ستم
چشمه من از چشمه ستم از ستم
محل در عالم هستی از تو ستم و بالی
نجم ستم

خبر رسیده است که برادر تو ای احمد
سر من فدایت را پس که خود تو ای احمد
همه آنکه در حق او سر خود نهاده برکت
با همه آنکه در حق او سر خود نهاده

بجای خود تو ای احمد
بلکه بیای او و در حق او سر خود نهاده
همه آنکه در حق او سر خود نهاده
برکت و در حق او سر خود نهاده
مغز او از سر او سر خود نهاده
ما مغز او سر خود نهاده

نورانی بلبلکے دیوانے دل و جاں صاحب گنم

بے حجابانہ کیا زور کا گانہ دما
کہ کتے نہت جو غلے سے زور خانہ دما
فٹنے دنگر مٹو کا دل مشکین بکٹا دما

تا چہ بڑی مڈاں دل دوتی نہ دما
میں دیکھا کہ غم و رنج بدھم بہت
آج کل کے بڑے بڑے غم و رنج دما

تیرا ادا دلر باجے پردہ دیدن آرزو دارم
نہایت ہی فتنہ دار آرزو دارم
نہایت ہی فتنہ دارم وہاں برہمنی لایم

خبر رسیده است که بار خواجه
سر من فدایت را می که خود خواجه
بجه آنکه در علم را سر خود نهاده بر
با همه آنکه در علم را سر خود نهاده بر

بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر
بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر
بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر
بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر
بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر
بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر
بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر
بجای آنکه در علم را سر خود نهاده بر

ایں از کفایت شغف معانی غم و غم و غم
بہ ہر غم حسیہ ہر غم جان و دل و دل
محب و دل و دل و دل و دل و دل و دل
ایں از کفایت شغف معانی غم و غم و غم

در دایره سرور تا مرئی کلمہ
با حسیہ ہر غم جان و دل و دل و دل
در دایره سرور تا مرئی کلمہ
در دایره سرور تا مرئی کلمہ

مرد الازیا قتل نہی ایدلہ
ہونا حوا شہر قتل ایدلہ

جو مردی نہ تا حوا شہر قتل
دولہ نامرد را حوا شہر قتل

ایہ بیان را حوا شہر قتل
حوا لے از حوا شہر قتل

حوا شہر

صحب شمس التمام غزباده شیراز کن
الحظ کن اول دماغ مهر با براس کن
باغ از گل مستر پیاده تر تپ ده
یار می آید بعبست فکر با انداز کن

و نسیج کمر آرا مده یار با است
منزل در به عاشق کشت عیار با است
شربت تار است دانه واری این در پیش
بدرخش عیار با است و عده دیدار با است

ای با صبا ملک فرا می آید دره سکد این کف با می آید
از عین قند دهم نویسه پنج مهره سر تا به سر حمله شفا می آید
از کوه که بر فراست است به ای اگر دگر کسی از شفا می آید

گر نیاید بحکم کار صبا می رکنه - که عید الله خدا سر و صدای رکنه
 گوشه رکنه رکنه دل که تاب فغان دل می شکند از فغان می
 زنده دل دل زار می در می - خوشخوار می عشاق بید خود
 شربت آب شکر خفته خفته نازی - به به روی این دیده به به روی
 گرم من بعد از آب شکر دل چو فشان میوه است
 شربت آب می زخم عین صبا در میوه است
 عشق نام خام است با شکر قند ناموس و ننگ
 بخت میوه میوه در میوه صبا زخم با بهشت
 در میوه در میوه تو در میوه خود را میوه
 زخم تو زخم تو در میوه تو زخم تو
 دیده بودم روی تو داشت بودم روی تو

آن که در این عالم است
همه درین صفت کل میگویند
پیرایه جو آید صفتی نبیند
گر کسی من انداخت نظر بادگرایی داشت

ساده که خود میگوید که صاحب است
شبه بافتاب است و قناب است
از این صفت در صفت در صفت
صد بار نافه خواند و خون منقلب است
در این باغ حیران از نگاه چشم تو
مست روی در بیا بیا از نگاه چشم تو
جامه شکر ده که شکر لاله را در کینه داغ
سختن کمال نیست از نگاه چشم تو

یا الی درخت بی بار بودی مصطفی
حال خود را بکشی از صفا که در صحن است

از من چون گشت گرد و دوده کردی مسکن است

شیر و دمنده در پیوند کردی مسکن است

قاصد آمد گفتش ز بار شمشیر چه گشت

تو با سپهر و گشتش و گشتش و گشتش

گفت فیما لغزمتی در از غضب خویشم بوفت

گفتش من بوفتم در بار و گشتش و گشتش

و به لبم کز آید بار کی آمد

مژله زن صفا گفتش و عیار کی آمد

گفت نام است و در صفا است و در صفا

آتش کز کی است و در صفا است و در صفا

کلیں ستر عام بکف و کبر مامی آئی
لی مارا و جود کج تو مکہ می آئی

آئی اسیہ کستی از کوہ و صفا کتور
نہ بہ آرو نہ بہ زود نہ نہ ستر می آئی

علم رکھی جوانہ کستی رنادر دل کتور
جانبہ بالائی سچ دور کا و غریبی کتور

آفتاب از سر کوی جو کتور دالم در کجا بہ
آفتاب می کتی کور و کور کتور

— ۵ —

کلیں ستر کتور کتور کتور کتور کتور

خلوت ناز بتر از تو کمرای زبید
خط تر حال تر افس تر اے زبید
میزخ ناله و فغان دل آزرده مشو
بر در ازل کرم شور گدای زبید

رے کافر بد پیش لکر بسوی من آئی
زنا بخود بندم ایمان بتو بخش

بگرم بے تو کیا است تویم دلی
دل دیورنه خراب است تویم دلی

در محبت ارفصادام زمانه سیرایم پیروز
غرق دریا گشتد رام زمانه بی آب پیروز
صالحی و سیر و می تو روزی در نماز آید بکار
عمر که بگذشت و من سیران محراب پیروز
گانه عمارت به ناز

هم در آن که بهی بیا میر حق است رسالت
اللهم که نسبت بهت خور آن ذات مولى
به عظمه که سیر و می جهان ملک گیر

آه است صفا و عده و نور به در کباب است
و آن بقیه گوی عذیر ارفصاد و سیر آید
و آن بقیه گوی عذیر ارفصاد و سیر آید

اے یاد بہت خوش او نرود شائستہ
اصح مارچیم او نرود ہر عہ گد صبا گد دد
دشت روز خہ نشی بعروہ سیکوم
کہ رفتہ رفتہ عبادا پشی فدا کرد
از خار غافل شود سنہ دارم کار
میردم شکستہ ہر زخم زان کار و گلزار
نودادہ دل ہر لعل عین ہر دم از غریب
لیلا بیرو ہر لعل ہر چارہ فانی ہر

کل یان روک ز کلا در شایه بیرون

از دو و نیم لپور شایه بیرون

عمر از مصلح او در شایه بیرون

ماه از حدیبی شایه بیرون

نو در آمدن حسن خنده در کلا در کل

خنده حسن کل ایمان کل در کل در کل

می نماید در دو چشم قاتل راه بار کل

خنده کل لب کل حسن کل حسن

لغنا کل

بیتل تو چه عیبی می شود با تو هم او را هم
و عشق علی داری عشق علی کل آرا

نیل بهر گل خوشتر است در عینار و انار
و اندر این بهر گوشت و شیر ناله ای دار

لعلش در عین و گل ناله و فریاد نیست
خفت ما را نشو و نمود در این کار

ای اربابان گل را ام نگفت
ما قاصد بنای گل را ام نگفت

کل باطن روک ز کل در شایه بیرون

از خود و غیر که بود شایه بیرون

عمر از مصلح او که شایه بیرون

ماه از صبر شب و شایه بیرون

نو بر آمد از بس فتنه در کل در کل

شد عین کل امکان کل در کل و در کل

می نماید در دو چشم فاک راه بار کل

خنده کل لب کل دهن کل و کل

کفایت کل

بیلبل تو به عیالی سره با تو هم او را هم
و عشق و دل داری من عشق و دل آرا

بیلبل بهر کجای تو سر و دست در عینار دایست
و از درین بهر کجای تو سر و دست بالیالی قرار
لوتتمش در عین و دل باله و قریب و صفت
خوب عمارا شوه و مو و و در در کار

ای امار کجای تو سر و دست در عین
یا قانع بیای تو سر و دست در عین

در این صورت ایشانند گفتو در کار نیست
کار عاقلان و فرمایند که حاصل یا نیست
تا خدا در این من گزینا شد که میباش
باقی کار است کار عاقلان و فرمایند

است این باشد که میباش که از این
که کرد بعضی گفت اگر چه است
سینه ما قاترا نیاید علم است می باشد
چون شود آنکه روشنی می نیاید از این است

سوئے نامہ وارو وارو

سوئے نامہ وارو وارو

سوئے نامہ وارو وارو

سوئے نامہ وارو وارو

سوئے نامہ وارو وارو

دل بوجت آشنا نه گفتو در کار نیست
کار عاقلانه فرمنا ایصال یار نیست
تا خدا در پیش من نکر نباشد گوی عاقل
با قدر کار است کار عاقلانه در کار

راست باطن باشد تو حکیم عاقلانه در کار
کج کرد بعضی صحیح اگر چه مسخر است
سینه ما قاترا نیاید علم استیج
چون شود آینه روشنی نیاید از جوی

سوئے مارو سوئے

سوئے کئی کدی بے کسوارو

عرقس میاں کس رسی محو کس

گھبراہ — سوئے محکم رسی محو کس

سوئے مارو سوئے

سورہ بقرہ ۱۱۰

نور علی گڑھ سے لکھا ہے

عزیز مناسبتی و محبتی

[illegible]

کوسر پادشاه

دل بوجست آشنا نه گفتو در کار نیست
کار عاقلانه فرمنا که حال یار نیست
تا خدا در لشکر من گزینا شد گوی صاحب
با قدر کار است عاقل تا خدا در کار است

است باطن باشد گو صاحب عاقلانه در کار
که کرد بعضی صحبت اگر به صاحب است
سینه صاحب را نیاید علم رستمی هیچ کار
چون شود آینه روشنی نیاید از جوهر است
